

og saa trostigt lade Spørgsmaalet om Kirzens Eiendomsret eller Skjeeiendomsret ude af Betragtning. For mig staaer det saaledes, at hvad enten man vedtager Loven i den ene eller den anden Form, saa er Spørgsmaalet om Kirzens Eiendomsret dermed afgjort. Lovudkastets Titel er nemlig: „Forflag til Lov om Forandring i de Geistliges Lønning“ — og hvad Andet er Kirsegodsret til end til Geistlighedens Lønning? Naar vi altsaa strabe det sammen i en Klasse for sig og vedkjende os den Betragtning, at med denne Klasses Bestyrelse skal Geistligheden have at gjøre, saa at den skal spørges og spørges snart i den ene og snart i den anden Retning, saa have vi efter min Formening vedkjendt os, at Kirken har en Eiendomsret, hvad jeg for mit Vedkommende ikke vil. Det gjør mig ondt at maatte erklære, at jeg har saalibet Haab om, at denne Lov vil komme ud, idet jeg ikke skal undlade at udtale som min inderste Overbeviisning, at Fjolket for sig staaer paa en daarlig Fod. Det er ikke sjældent, at man seer Præsten drage hen til Kirken eller Annexkirken om Søndagen for at forrette sin Gjerning, og at man da ikke seer Andre i Kirken end ham selv og Kirkesangeren. Skulde det ikke være muligt, at Lovgivningsmagten kunde bidrage idetmindste Noget til at holde Fjolket sammen, istedetfor at stille den ad? Jeg vil ikke sige et Ord til nogensomhelst geistlig Embedsmands Forkleinesse, det være langt fra mig; jeg troer, at der kan være Feil hos Geistligheden, men jeg troer, at den største Feil ligger hos Lovgivningen, navnlig ved den Maade, hvorpaa Geistligheden nu bliver lønnet. Det er næsten ikke muligt at tænke sig, at en Mand kan ved den Lønningsmaade, der nu bestaaer — jeg vil ikke sige blive fritaget for — men ikke i højeste Grad blive fristet til under Hellighedens Maske at forsøge at gjøre Erobring paa det verdslige Gode, saasnart han bliver kaldet til at være Præst; men det er det, man skal frigjøre ham for. Der er forresten om dette Punkt talt saameget, at jeg ikke skal sige mere derom. Hvad der egentlig foranledigede mig til at tage Ordet, er det Punkt, jeg nys har berørt, og som jeg nu atter kommer til at berøre, nemlig om Præstegaardsavlingerne, og

navnlig en Udtalelse, der igaar faldt fra den ærede Rigsbogsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier = Petersen). Han fremhævede som Motiv for Nødvendigheden af, at der henlægges en større Avling til Præstegaardene, end der nu synes at være Tanke om, at naar Præsten for Fremtiden i Pløie- og Høsttiden skulde ud i Embedsforretninger, og dem maatte han jo passe, sagde det ærede Medlem, saa havde han ikke Heste til sin Raadighed, naar han kun havde 2 Heste; det er et Tilfælde, som jeg gjerne skal indrømme vil kunne indtræffe, men hvem siger, at Præsten nødvendigvis skal kjøre? Er det nødvendigt, at Præsten for at hævde sin Værdighed skal kjøre i en lakeret Veste med Knuds og Liberi etc., naar han skal ud i Embedsforretninger? Hvor staaer det skrevet? Jeg vil tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Optrædelse, der faldt i sin Tid fra et æret Medlem, der saavidt jeg husker, var valgt for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lindberg), og som nu desværre er død — det vilde have glædet mig, om han endnu havde havt Sæde her i Thinget. Der var netop dengang Tale, skjøndt begrundet ved noget Andet, om noget Bignende, det var nemlig i Anledning af Forflaget om Præsternes Ret til at beskjæftiges i Pastoratet i Embedsreise. Der var flere Geistlige, der reiste sig imod Lovforflaget, og de talte om gamle, velerhvervede Rettigheder; det ærede Medlem, jeg taler om, og som havde sin Plads foran mig, reiste sig da og sagde, at det bedste Raad, han kunde give, var, at hvis saadanne Tilfælde indtraf, saa kunde de Herrer gaae og kjøre med Apostelenes Heste, det havde han saa tidt gjort. Vi maae desuden vel lægge Mærke til, at i Pløie- og Høsttidene ere Veie og Stier i saa temmelig god Stand til at gaae paa, og hvad skulde der være iveien for, at Præsten i saadanne Nødtilfælde kunde gaae? Jeg siger ingenlunde, at Præsten ikke skulde have ligesaa god Ret til at kjøre som andre Menneffer, naar han har Tid og Leilighed dertil; det er ganske i sin Orden; men det kan ikke være noget Motiv til, at han skal have to Heste til at beskjæftige sine Embedsreise med. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) har idag villet overthyde